

לבריאות והצלחת

שמואל בן זכריה וקלרה אידל. מרים בת יהושע ומרתא
 פתחיה בן יאיר וחנה. חגית בת שמואל ומרים
 וילדיהם דרור הלל ואשר יש'
 עודד בן שמואל ומרים. מעין בת אפרים ואורלי
 וילדיהם ידידיה רננה שירה אמונה
 רועי בן משה ושרה. תמר בת שמואל ומרים
 לרפואת חיים שמואל בן סימה
 לעילוי נשמת פרל בת רבקה ע"ה

לעילוי נשמת

אלישבע שולביץ ע"ה בת יבלחט"א יעקב אליהו ושרה הורביץ

לעילוי נשמת

הבחור שמואל אלעזר ז"ל בן יבלחט"א נתן ואביבה הורביץ

הרמה היא קמיצה

בעניין מנחות הנדבה, אחר ההגשה אל המזבח
 נאמר, "וְהָרִים הַפֶּהוּן מִן הַמִּנְחָה אֶת אֲזָכְרָתָהּ
 וְהִקְטִיר", והכוונה להרמה בקומצו של כהן, [ולא
 להרמה בכלי], שכן נאמר לשון הרמה גם במקום
 אחר, "וְהָרִים מִמֶּנּוּ בְקִמְצוֹ מִסֹּלֶת הַמִּנְחָה
 וּמִשְׁמֶנֶה", ויש ללמוד בגזרה שווה, שכשם ששם
 ההרמה היא בקמיצה, כך גם כאן ההרמה היא
 בקמיצה.

דברים הטעונים תנופה [ולא הגשה]

א-ב. (א) לוג שמן של מצורע. (ב) אשם מצורע.

לכתחילה, יש להניף את שני הדברים הללו יחד,
 שנאמר, "וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת הַכֶּפֶשׁ הָאֶחָד וְהִקְרִיב אֹתוֹ
 לְאֶשֶׁם וְאֶת לֶג הַשֶּׁמֶן וְהִנִּיף אֹתָם תְּנוּפָה לְפָנֵי ה'",
 כלומר יחד.

ומכל מקום, גם אם הניף כל אחד לעצמו, יצא,
 שנאמר "אתו".

ותנופה זו כשרה בכל העזרה, כי כל העזרה
נקראת "לפני ה'", [בין ממערב למזבח הסמוך
להיכל, ובין ממזרח למזבח הרחוק מההיכל],
 [ורק לעניין הגשה שיש להגיש במזבח במקום
 שיש בו יסוד לא יכלו להגיש בצד מזרחי כי לא
 היה בו יסוד ולכן היתה בקרן דרומית מערבית].

ג. בכורים.

לדעת רבי אליעזר בן יעקב – דין זה, שהבכורים
טעונים תנופה, וכן אופן התנופה, למד בגזרה
שווה, שנאמר בבכורים לשון יד, "וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטָּמֵא
מִיָּדָךְ", וכן נאמר בשלמים לשון יד, "יָדָיו תְּבִיאֶנָּה
אֶת אֲשֵׁי ה' אֶת הַחֶלֶב עַל הַחֶזֶה בְּבִיאָנּוֹ אֶת הַחֶזֶה לְהִנִּיף אֹתוֹ
תְּנוּפָה לְפָנֵי ה'", ללמד, שכשם שהשלמים טעונים
תנופה, כך הבכורים טעונים תנופה, ומתוך
שבבכורים נאמר לשון יד בבעלים, יש ללמוד
שהבעלים מניפים אותם, ומתוך שבשלמים נאמר
לשון יד בכהן, יש ללמוד שהכהן מניף אותם,
ומכאן ששניהם מניפים יחד, שהכהן מניח ידו
תחת ידי הבעלים, ומניפים יחד.

ולדעת רבי יהודה – מהכתוב האמור בבכורים יש
ללמוד שהם טעונים תנופה, שנאמר בהם,
"וְהִנִּיחוֹ לְפָנֵי מִזְבֵּחַ ה' אֶלְקִיךָ ... וְהִנְחִיתוֹ לְפָנֵי ה'
אֶלְקִיךָ", שאין לומר ששתי ההנחות האמורות
בכתוב הן מלשון הנחה ממש, כי אחרי שכבר
הניח, איך יניח שוב דבר שהוא כבר מונח, ועל
כרחך, ההנחה השניה אינה לשון הנחה, אלא
לשון הנחייה, שמניף את הבכורים למעלה
ולמטה ולצדדים.

ובמשנתנו הוזכר שמו של רבי אליעזר בן יעקב על
 הדין הזה, ולא נזכר שמו של רבי יהודה, אף
 שלדעת שניהם הדין שווה.

- רבא אמר, שהטעם שנזכר רבי אליעזר בן יעקב,
 כי הכתוב שממנו הוא דורש את הדין הזה, קודם
 לכתוב שממנו רבי יהודה דורש את הדין הזה.

- ורב נחמן בר יצחק אמר, שהטעם שנזכר רבי אליעזר בן יעקב, כי רב גובריה [=כוחו גדול], שהיה חכם ביותר, כמו שאמרו, משנת רבי אליעזר בן יעקב קב ונקי.

ד-ה. (ד) אימורי שלמי יחיד. (ה) חזה ושוק של שלמי יחיד.

אימורי שלמי יחיד העומדים להיות קרבים למזבח, וכן חזה ושוק של שלמי יחיד הניתנים לכהנים, טעונים תנופה, שנאמר, "דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַמִּקְרִיב אֶת זֶבַח שְׁלָמָיו לַה' ... יָדִיו תְּבִיֵּאֵנָה אֶת אֲשֵׁי ה' אֶת הַחֶלֶב עַל הַחֶזֶה יְבִיֵּאוּ אֶת הַחֶזֶה לְהִנִּיף אֹתוֹ תְּנוּפָה לְפָנַי ה'". [ואף שבכתוב הזה נזכרו רק החלבים [=האימורים] והחזה, גם השוק טעון תנופה, שנאמר בעניין שלמים שקרבו ביום שמיני למילואים, "שֹׁק הַתְּרוּמָה וְחֶזֶה הַתְּנוּפָה עַל אֲשֵׁי הַחֶלְבִּים יְבִיאוּ לְהִנִּיף תְּנוּפָה לְפָנַי ה'"].

ומתוך שנאמר "הַמִּקְרִיב", משמע שהכהן המקריב הוא מניף, ומתוך שנאמר "יָדִיו", משמע שהבעלים הוא מניף, ולפיכך, **הכהן מניח ידו תחת יד הבעלים, ומניפים יחד.**

ובדף ס"ב מבואר, שמתוך שנאמרו שלושה כתובים בעניין, מה למעלה ומה למטה, למדו חכמים, ששלושה כהנים מתעסקים בדבר, [כי כך הדבר מכובד, שנאמר "בָּרַב עִם הַדֶּרֶת מְלֻדָּה"], תחילה כהן אחד מביא את החלב עם החזה והשוק מבית המטבחים, ואז היה החלב למעלה, [ועל זה נאמר, "אֶת הַחֶלֶב עַל הַחֶזֶה יְבִיֵּאוּ"], וכשהוא נותן אותם על יד הבעלים וכהן [שני] לתנופה, החלב למטה, והחזה והשוק למעלה, [ועל זה נאמר, "שֹׁק הַתְּרוּמָה וְחֶזֶה הַתְּנוּפָה עַל אֲשֵׁי הַחֶלְבִּים יְבִיאוּ לְהִנִּיף"], ולאחר מכן כהן שלישי נוטל אותם, [להקטיר את החלב, ולתת את החזה והשוק לכהנים], ואז שוב הם מתהפכים, החלב למעלה, והחזה והשוק למטה, [ועל זה נאמר, "וַיִּשְׂימוּ אֶת הַחֶלְבִּים עַל הַחֶזֶת וַיִּקְטֹר הַחֶלְבִּים הַמְזִבְּחָה"].

ודווקא זכרי ישראל מניפים עם הכהן, אבל נשות ישראל, או זכרי גוים, אינם מניפים עם הכהן, שנאמר בכתוב, "דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", [ולא בנות ישראל, ולא בני עם אחר], וכשנשים או גוים מביאים שלמים, הכהן לבדו מניף את האימורים ואת החזה והשוק. [אבל אין לומר ששלמי נשים וגוים אינם טעונים תנופה כלל כשם שאינם טעונים סמיכה כי יש לחלק בין סמיכה הנעשית בבעלים בלבד [וסברא היא שגוים ונשים לא יסמכו משום שהסמיכה בעזרה, ואין להם להיכנס לעזרה, גוים משום שנאמר, "כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כָּל בֶּן נֶכֶר עָרַל לֵב וְעָרַל בָּשָׂר לֹא יָבֹא אֶל מִקְדָּשִׁי לְכָל בֶּן נֶכֶר אֲשֶׁר יָבִיֵּא לְהִנִּיף אֶת מִשְׁחֵי מִשְׁחֵי אֶרֶץ שִׂיכְנֹסוּ לְעִזְרָה], מה שאין כן תנופה, שהכהן יכול להניף עבורם בלא שיכנסו].

© כל הזכויות שמורות י.א.ה.

bekitsur1@gmail.com

[לרכישת ספרי בקיצור באתר אמזון](#)

תרומות והנצחות:

הורביץ. בנק פאגי (52). סניף 183. חשבון 654248

[פתרון לבעלי חשבונות מוגבלים](#)